

Ret bagved, som kan begrunde Opretholdelsen. Naar dette sker, vil alle synes, det er den rimeligste Sag af Verden, og man vil ikke kunne forstaa, at man nogen Sinde har kunnet søge Argumenter derimod. Jeg kan heller ikke forstaa, hvorfor man fra Fler-tallets Side ængstes for at ligestille Kvinderne med Mændene i saa Henseende. Det vil ikke bringe Forandringer af nævneværdig Betydning i det praktiske Forhold, det vil kun bringe ganske ringe Forandring, det store Flertal af Præster vil vedblive at være Mænd, det store Flertal omkring i Sognene, ikke mindst Kvinderne, vil forlange, at Præsterne skal være Mænd, det er jeg ganske overbevist om. Som her i Tinget det politiske Arbejde saaledes vil ogsaa Sjælesørgerarbejdet i de fleste Tilfælde — det gælder navnlig Forkynderarbejdet — falde naturligere for Mænd end for Kvinder. Ikke mindst Kvinderne føler og indser dette, derfor vilde der ikke blive større Forandring i Tingene. Hvorfor i al Verden opretholde en saadan Skranke, hvorfor holde et saadant Stridsspørgsmaal gaaende, naar man er klar over, at der ingen praktisk Realitet er deri, men at dets Opretholdelse beror paa et Misbrug af en Magt, der ingen etisk Ret er bagved!

Jeg vender mig dernæst til Lovforslaget om Oprettelse af Bispembeder i Roskilde og Haderslev. Der har jo staaet stor Strid herom, og jeg har ligesom den sidste ærede Taler haft Lejlighed til at forhandle med en Deputation for Lolland-Falster Stift, som har fremført en Række Argumenter til Fordel for Stiftets Opretholdelse. Min Opfattelse er den, at den Argumentation, som gaar ud paa, at Sjællands Stift er blevet for stort, og naar et Stift er blevet for stort, skal det deles, saa at der oprettes nye Embeder, ikke er absolut rigtig, thi den vilde jo føre til en Forøgelse af Embedernes Antal, ogsaa de overordnede Embeders Antal, i samme Forhold, som Befolkningen vokser; men dette er dog ganske sikkert ikke en nødvendig Konsekvens af Befolkningens Vækst. En Embedsmand, og da navnlig en overordnet Embedsmand, en Embedsmand i Bispens Stilling kan for saare mange af sine Embedsfunktioners Vedkommende lige saa let henvende sig til ti Tusinde som til Tusinde, og er der noget ved hans Henvendelse, faar den blot des større Virkning, jo flere den rettes til. Det er nu heller ikke altid Embedet, der er for stort; det kan ogsaa være Manden, der beklæder det, som er for lille. Jeg tror, at vi udmærket kunde nøjes med et nyt Bispembede i Anledning af de sønder-

jydske Landsdeles Tilbagevenden til Danmark — jeg ved, det er Skik, naar man nævner dette, at sige: glædelige Tilbagevenden, men jeg vil ikke følge denne Skik, thi det er efterhaanden blevet en tom Lyd at bruge dette Ord, hver Gang man omtaler denne Tilbagevenden. Naar man siger, at Sjællands Bispembede — Bispedømme er det jo ikke rigtigt at kalde det mere — er for stort, er det for saa vidt rigtigt, som det er for stort i Forhold til de andre Embeder i Landet, i Forhold til den Størrelse, et Bispembede efter almindelig Skik og Brug har her i Danmark — hvis man da kan Tale om Skik og Brug, naar det drejer sig om et saa lille Antal Embeder; naar Sjællands Biskop skal udføre sine Embedshandlinger efter samme Plan, samme Regler, i samme Omfang som de andre, kan han ikke overkomme det; men ellers findes der jo mangfoldige Steder paa Jorden Bisper, der har langt større Embeder, og som udmærket overkommer dem. Men er Sjællands Bispembede for stort, saa er til Gengæld Lolland-Falsters for lille efter den almindelige Maalestok, vi har her i Landet, og derfor vil den naturlige Løsning af Spørgsmaalet være, at en Del af Sjællands Stift lægges hen til Lolland-Falsters; det er lige ud ad Landevejen, det er en ganske naturlig, let og praktisk Maade at løse dette Spørgsmaal paa, og jeg synes, den maatte tiltale den højtærede Minister. Beboerne i Sorø og Præstø Amter — for ikke at tale om Møn, der jo geografisk hører til Lolland-Falster, naar man vil tage den sydlige Øgruppe for sig — vil ikke faa længere til Bispen derved, og mange af dem vil faa nærmere, end hvis Bispen bor i Roskilde; de, der faar længst, vil faa nærmere, end mangfoldige jyske Beboere har til deres Biskop, thi Afstandene her paa Øerne er jo ganske smaa i Sammenligning med Afstandene i de jyske Stifter, saa dette Moment spiller ingen Rolle og kan ikke anføres som Argument i denne Forbindelse. Jeg vil derfor tro, at den rigtige Løsning af Spørgsmaalet — naar der i Folketinget er et Flertal derfor, et Flertal, som vel ikke skifter Mening fra Høns flyver op, til Høns flyver ned — er, at der ikke er nogen Nødvendighed for at oprette andre Bispembeder end det i Sønderjylland, da en Deling af Sjællands Stift udmærket kan gennemføres. Der vil naturligvis komme Protester fra Sorø og Præstø Amter, saaledes som der nu er kommet fra Lolland-Falster — saadanne Protester kommer altid —, men hvis Rigsdagen, hver Gang der kommer en lokal Protest mod en Indskrænkning af et eller